

KÚRIA

Bfv.II.71/2014/7.szám

A Kúria Budapesten, a 2014. május 12. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A kifosztás büntettének kísérlete miatt folyamatban volt büntetőügyben a terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Pesti Központi Kerületi Bíróság 9.B.XIII.31.224/2013/11. számú és a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 28.Bf.XIII.10.752/2013/23. számú ítéleteit hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2013. június 25. napján megtartott tárgyaláson kihirdetett 9.B.XIII.31.224/2013/11. számú ítéletében a terhelt bűnösségét kifosztás büntettének kísérletében (1978. évi IV. tv. - a továbbiakban Btk.) 322.§ (1) bekezdés c) pontja) állapította meg, és ezért a terheltet, mint többszörös visszaesőt 4 évi fegyházbüntetésre és 4 évi közügyek gyakorlásától eltiltásra ítélte.

A terhelt és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért bejelentett fellebbezése alapján másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék a 2013. november 8. napján megtartott nyilvános ülésen meghozott 28.Bf.XIII.10.752/2013/23. számú ítéletében a kerületi bíróság ítéletét annyiban megváltoztatta, hogy a terhelt fegyházbüntetését 2 év 6 hónapra, közügyektől eltiltását 3 évre mérsékelte. Egyebekben az első fokú ítéletet

helybenhagyta.

A kerületi bíróság első fokú ítélete tényállásának történeti részében rögzítette, hogy a terhelt 2012. augusztus 28. napján 10 óra 50 perc körüli időben bement egy autósiskolába, ahol a sértett - a terhelt belépésekor - irodai székében aludt. A terhelt ez alatt a széken alvó sértett mellé, a földre elhelyezett laptop táskájában kutatott, amelyen a sértett Dell típusú laptopja volt. A terhelt kutatása közben a sértett felébredt, így a terhelt a cselekménnyel felhagyva a helyiségből kiszaladt az utcára és elhagyta a helyszínt. A bűncselekménnyel veszélyeztetett érték 70.000 forint volt.

A másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék a tényállást a történetek rögzítése vonatkozásában maradéktalanul megalapozottnak találta, és felülbírálatát e tényállásra alapította. Felülbírálata során kifejezetten rögzítette, hogy osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, mely szerint a sértett aludt a cselekmény elkövetésekor.

A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt. Indítványában cselekménye jogi értékelését és ehhez kapcsolódóan a kiszabott büntetés súlyosságát vitatta, arra hivatkozott, hogy ő lopási szándékkal ment a helyszínre, az elkövetéskor a sértett nem aludt, legfeljebb szunyókált, relaxált, ekként cselekménye lopásként értékelendő.

A Legfőbb Ügyészség BF.2640/2013. számú átiratában a terhelt felülvizsgálati indítványát nem tartotta alaposnak. Utalt arra, hogy az irányadó tényállásban foglaltak szerint a sértett az elkövetéskor aludt, az alvó sértettet a bírói gyakorlat védekezésre képtelen személynek tekinti és a terhelt ezt az állapotot kihasználva igyekezett cselekményét elkövetni. A Legfőbb Ügyészség ezért a terhelt cselekménye minősítését az anyagi jogi szabályokkal összhangban állónak tartotta, és a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozat hatályában fenntartását indítványozta.

A Kúria a terhelt felülvizsgálati indítványa alapján eljárva a támadott határozatot a Be.423.§ (4) és (5) bekezdése értelmében a felülvizsgálati indítványban megjelölt okból, továbbá a hivatalból vizsgálendő, a Be.416.§ (1) bekezdés c) pontjában meghatározott eljárási szabálysértések szempontjából bírálta felül a Be.420.§ (1) bekezdése szerint tanácsulésen.

Felülbírálata során a Kúria hivatalból vizsgálendő abszolút eljárási szabálysértést nem észlelt, a terhelt felülvizsgálati indítványát pedig - a Legfőbb Ügyészség átiratában kifejtett állásponttal maradéktalanul egyetértve - alaptalannak találta.

A Be.416.§ (1) bekezdés b) pontja értelmében a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen felülvizsgálatnak van helye, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése, a büntetőjog más szabályának megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki.

A terhelt felülvizsgálati indítványában bűncselekménye törvénysértő minősítését támadva tartotta eltúlzottan súlyosnak büntetését.

A cselekménye törvénysértő minősítését állító terhelt azonban nem csak cselekménye jogi értékelését, hanem a jogerős ítélet tényállásában tényként megállapítottakat is kétségbe vonta. Arra hivatkozott, hogy a sértett az elkövetéskor nem aludt, pusztán csukva volt a szeme, szunyókált, relaxált.

A terhelt e hivatkozásával kapcsolatban a Kúria utal a Be.423.§ (1) bekezdésében foglaltakra, mely szerint a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, a felülvizsgálati indítványban a jogerős határozat által megállapított tényállás nem támadható. E törvényi rendelkezésekből következően a Kúria érdemben nem bocsátkozhatott annak vizsgálatába, hogy a sértett aludt-e az elkövetés időpontjában, mivel a jogerős ítéleti megállapítás e vonatkozásban kötötték, a terhelt cselekménye minősítésének törvényessége a sértett alvó állapotának alapulvétele mellett volt csak ellenőrizhető.

Az irányadó tényállásban rögzítettekhez képest pedig a terhelt cselekményének minősítése maradéktalanul összhangban álló az anyagi jogi szabályokkal, és az ehhez kapcsolódó jogi indokolás is kifogástalan. Kellően megindokolt a cselekmény elkövetésekor hatályos Btk. rendelkezéseinek alkalmazása a Btk.2.§-ában foglaltak alapulvétele mellett, és a terhelt cselekmény kifosztás büntettekénti minősítése is. A Btk.322.§ (1) bekezdés c) pontja szerinti kifosztás büntetést az követi el, aki idegen dolgot jogtalan eltulajdonítás végett védekezésre képtelen személytől vesz el. A Btk.137.§ 18. pontja értelmében a Btk. rendelkezései alkalmazásánál védekezésre képtelennek kell tekinteni azt is, aki helyzeténél vagy állapotánál fogva ideiglenesen, vagy véglegesen nem képes ellenállás kifejtésére. Az alvó személy pszichés korlátozottságánál fogva nincs abban a helyzetben, hogy dolgának elvételét megakadályozza, ebből fakadóan ezen állapotában védekezésre képtelennek tekintendő. Állapotát nem a terhelt idézte elő, ezért cselekménye nem a Btk.321.§ (1) bekezdése szerinti rablás bűncselekményét valósítja meg, ugyanakkor e körülmény cselekményét a Btk.316.§-a szerinti lopás bűncselekményéből kiemeli.

Minderre tekintettel a terhelt felülvizsgálati indítványa alaptalan a bűncselekménye minősítésének törvényességét vitató részében. Ebből következően a Kúria nem volt abban a helyzetben, hogy a

kiszabott büntetés mértékét vizsgálja, mivel a Be.416.§ (1) bekezdésének már ismertetett b) pontja ennek lehetőségét valamely anyagi jogi szabálysértés megállapításához köti.

A kifejtettek alapján a Kúria a terhelt felülvizsgálati indítványának nem adott helyt, és a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozatot a Be.426.§-a alapján hatályában fenntartotta.

A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 3.§-ának (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. §-a (4) bekezdésének a b) pontja zárja ki.

A Be. 418.§-ának (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdésének e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421.§-ának (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival, azonos tartalommal ismételten

*előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat
hozatalát a Kúria mellőzheti.*

Budapest, 2014. május 12.

*Dr. Katona Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Sándor s.k. előadó
bíró, Dr. Feleky István s.k. bíró*

A kiadmány hiteléül:

*tisztviselő
Bné*